

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 18. decembra 2007 – Cementbouw Handel & Industrie BV/Komisia Európskych spoločenstiev

(Vec C-202/06 P) ⁽¹⁾

(Odvolanie — Hospodárska súťaž — Nariadenie (EHS) č. 4064/89 — Právomoc Komisie — Oznamenie koncentrácie s rozsahom pre celé Spoločenstvo — Závazky navrhnuté účastníkmi — Účinnosť na právomoc Komisie — Povolenie viazané na dodržanie určitých záväzkov — Zásada proporcionality)

(2008/C 51/24)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľ: Cementbouw Handel & Industrie BV (v zastúpení: W. Knibbeler, O. W. Brouwer a P. J. Kreijger, advocaten)

Ďalší účastník konania: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: E. Gippini Fournier, A. Nijenhuis a A. Whelan, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Odvolanie proti rozsudku Súdu prvého stupňa (štvrtá rozšírená komora) z 23. februára 2006 vo veci T-282/02, Cementbouw Handel & Industrie BV/Komisia (T-282/02), ktorým Súd prvého stupňa zamietol návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie K (2002) 2315 v konečnom znení z 26. júna 2002 týkajúceho sa spôsobu uplatnenia nariadenia Rady (EHS) č. 4064/89 – Haniel/Cementbouw/JV [CVK] [neoficiálny preklad] tým, že vyhlásil, že koncentrácia, ktorej cieľom je získanie spoločnej kontroly družstva CVK spoločnosťami Franz Haniel & Cie GmbH a Cementbouw Handel & Industrie BV, je v súlade so spoločným trhom a fungovaním dohody o EHP za podmienky, že sa budú dodržiavať určité záväzky na účely nápravy situácie dominantného postavenia vzniknutého na holandskom trhu so stavebnými materiálmi pre nosné múry – Nesprávny výklad článkov 1, 2 a článku 3 ods. 1 nariadenia Rady (EHS) č. 4064/89 z 21. decembra 1989 o kontrole koncentrácií medzi podnikmi (Ú. v. ES L 395, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 31) a článku 8 ods. 2 nariadenia Rady (ES) č. 1310/97 z 30. júna 1997, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (EHS) č. 4064/89 (Ú. v. ES L 180, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 164) – Porušenie zásady proporcionality

Výrok rozsudku

1. Odvolanie sa zamieta.
2. Cementbouw Handel & Industrie BV je povinný nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 178, 29.7.2006.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 18. decembra 2007 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo – Španielsko) – Asociación Profesional de Empresas de Reparto y Manipulado de Correspondencia/Administración General del Estado

(Vec C-220/06) ⁽¹⁾

(Verejné zmluvy — Liberalizácia poštových služieb — Smernice 92/50/EHS a 97/67/ES — Články 43 ES, 49 ES a 86 ES — Vnútroštátna právna úprava, ktorá orgánom verejnej správy umožňuje uzatvárať mimo rámca pravidiel verejného obstarávania dohody týkajúce sa tak vyhradených, ako aj nevyhradených poštových služieb s verejnoprávnou spoločnosťou, ktorá je v danom členskom štáte poskytovateľom univerzálnej poštovej služby)

(2008/C 51/25)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Asociación Profesional de Empresas de Reparto y Manipulado de Correspondencia

Žalovaný: Administración General del Estado

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo – Výklad smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/67/ES z 15. decembra 1997 o spoločných pravidlách rozvoja vnútorného trhu poštových služieb spoločenstva a zlepšovaní kvality služieb (Ú. v. ES L 15, s. 14; Mim. vyd. 06/003, s. 71), zmenenej a doplnenej smernicou 2002/39/ES (Ú. v. ES L 176, s. 21; Mim. vyd. 06/004, s. 316) – Dohoda uzavretá medzi orgánom verejnej správy a verejnoprávnou akciovou spoločnosťou mimo rámca pravidiel verejného obstarávania, ktorej predmetom je najmä poskytovanie poštových služieb, vrátane tých, ktoré nie sú vyhradené poskytovateľovi univerzálnej poštovej služby

Výrok rozsudku

1. Právo Spoločenstva treba vykladať v tom zmysle, že nie je prekážkou takej právnej úpravy členského štátu, ktorá orgánom verejnej správy umožňuje mimo rámca pravidiel verejného obstarávania zveriť poskytovanie poštových služieb vyhradených v súlade so smernicou

Európskeho parlamentu a Rady 97/67/ES z 15. decembra 1997 o spoločných pravidlách rozvoja vnútorného trhu poštových služieb spoločenstva a zlepšovaní kvality služieb jednej verejnoprávnej akciovej spoločnosti, ktorej základné imanie je úplne vo vlastníctve štátu a ktorá je v danom štáte poskytovateľom univerzálnej poštovej služby.

2. Smernicu Rady 92/50/EHS z 18. júna 1992 o koordinácii postupov verejného obstarávania služieb, zmenenú a doplnenú smernicou Komisie 2001/78/ES z 13. septembra 2001, treba vykladať v tom zmysle, že je prekážkou takej právnej úpravy členského štátu, ktorá orgánom verejnej správy umožňuje mimo rámca pravidiel verejného obstarávania zveriť poskytovanie služieb, ktoré nie sú v zmysle smernice 97/67 vyhradené, verejnoprávnej akciovej spoločnosti, ktorej základné imanie je úplne vo vlastníctve štátu a ktorá je v danom štáte poskytovateľom univerzálnej poštovej služby, pokiaľ dohody, na ktoré sa táto právna úprava vzťahuje,

— dosahujú príslušnú prahovú hodnotu, ako je stanovená v článku 7 ods. 1 smernice 92/50, zmenenej a doplnenej smernicou 2001/78, a

— sú zmluvami v zmysle článku 1 písm. a) smernice 92/50, zmenenej a doplnenej smernicou 2001/78, uzavretými písomne a majúcimi odplatný charakter,

čo sú skutočnosti, ktoré musí preveriť vnútroštátny súd.

3. Články 43 ES, 49 ES a 86 ES, ako aj zásady rovnosti zaobchádzania, zákazu diskriminácie na základe štátnej príslušnosti a transparentnosti sa musia vykladať v tom zmysle, že sú prekážkou takej právnej úpravy členského štátu, ktorá orgánom verejnej správy umožňuje mimo rámca pravidiel verejného obstarávania zveriť poskytovanie služieb, ktoré nie sú v zmysle smernice 97/67 vyhradené, verejnoprávnej akciovej spoločnosti, ktorej základné imanie je úplne vo vlastníctve štátu a ktorá je v danom štáte poskytovateľom univerzálnej poštovej služby, pokiaľ dohody, na ktoré sa táto právna úprava vzťahuje,

— nedosahujú príslušnú prahovú hodnotu, ako je stanovená v článku 7 ods. 1 smernice 92/50, zmenenej a doplnenej smernicou 2001/78, a

— nie sú v skutočnosti jednostranným správnym aktom stanovujúcim povinnosti len na strane poskytovateľa univerzálnej poštovej služby, t. j. aktom, ktorý by bol značne vzdialený bežným podmienkam obchodnej ponuky tejto spoločnosti,

čo sú skutočnosti, ktoré musí preveriť vnútroštátny súd.

(¹) Ú. v. EÚ C 178, 29.7.2006.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 13. decembra 2007 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Conseil d'État – Belgicko) – United Pan-Europe Communications Belgium SA, Coditel Brabant SPRL, Société Intercommunale pour la Diffusion de la Télévision (Brutele), Wolu TV ASBL/Belgicko

(Vec C-250/06) (¹)

(Článok 49 ES — Slobodné poskytovanie služieb — Vnútroštátna právna úprava, ktorá stanovuje povinnosť prevádzkovateľom káblových distribučných sietí šíriť programy vysielané niektorými vysielateľmi na základe licencie („must carry“) — Obmedzenie — Naliehavý dôvod všeobecného záujmu — Uchovávanie plurality v dvojazyčnom regióne)

(2008/C 51/26)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Conseil d'État

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: United Pan-Europe Communications Belgium SA, Coditel Brabant SPRL, Société Intercommunale pour la Diffusion de la Télévision (Brutele), Wolu TV ASBL

Žalovaný: Belgicko

Za účasti: BeTV SA, Tvi SA, Télé Bruxelles ASBL, Belgian Business Television SA, Media ad Infinitum SA, TV5-Monde

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Conseil d'État (Belgicko) – Výklad článkov 49 a 86 Zmluvy ES – Pojem „osobitné právo“ – Povinnosť uložená prevádzkovateľom káblovej retransmisie televíznych programov šíriť programy vysielané niektorými vysielateľmi usadenými zväčša na území daného členského štátu

Výrok rozsudku

Článok 49 ES sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni vnútroštátnej právnej úprave členského štátu, ako je tá vo veci samej, ktorá ukladá prevádzkovateľom káblových distribučných sietí pôsobiacich na dotknutom území daného členského štátu, šíriť na základe povinnosti tzv. „must carry“ televízne programy vysielané vysielateľmi na základe licencie, ktorí patria pod jeho verejnú moc a boli týmto štátom určení, ak daná právna úprava:

— sleduje cieľ všeobecného záujmu, akým je z dôvodu kultúrnej politiky tohto štátu uchovanie pluralizmu ponuky televíznych programov na danom území, a